

Abony, 1902. május 26. – Budapest, 1947. augusztus 5.

Szegényparaszti családban született, apja gazdasági cseléd, kubikos, illetve gátőr volt, később 7 kat. holdon gazdálkodott. Elemi iskolába Abonyban járt, ezután 1914 és 1919 között aratómunkás, illetve kubikos Abonyban, Cegléden és Budapesten. 1919 és 1924 között szakmunkásképzőket végzett Csepelen és Budapesten. 1926–1927-ben a fővárosban magánúton befejezte a polgári iskola négy osztályát. 1925-től 1927-ig szobrászatot és templomfestészetet tanult. 1929-ben beiratkozott a képzőművészeti főiskolára, de tanulmányait 1931-ben abbahagyta. 1928 és 1938 között népművészeti hagyománygyűjtést végzett Györffy István intézetében. Közben kertészetet tanult, 1931-ben tapasztalatszerzés céljából Bulgáriában járt. 1929 és 1942 között képzőművészeti munkákat készített a Gundel cég éttermei számára Budapesten. Politikai nézeteit elsősorban Veres Péter, Györffy István és Móricz Zsigmond személye és műveik alakították, rajtuk kívül még Szabó Dezső és Bajcsy-Zsilinszky Endre hatott maradandóan a gondolkodására. A parasztság kulturális, szakmai és emberi felemelkedéséért küzdött. 1939-ben a Nemzeti Parasztpárt alapító tagja. Jelentős szerepe volt a parasztfiatalok továbbtanulását elősegítő Bolyai, majd Györffy István Kollégium megszervezésében és a kollégium pártoló tanácsa létrehozásában. Parasztnépfőiskolák létesítését kezdeményezte. Kapcsolatot tartott a katolikus és református ifjúsági egyesületekkel, de a Magyar Építőmunkások Országos Szövetsége keretei között a szakszervezeti mozgalomban is részt vett. 1940-ben Tiszaladányban megszervezte a népi írók és a parasztolvasók első találkozóját. Támogatta az 1941-ben létrehozott Magyar Parasztszövetséget, tőle származott az ún. határjárás – különböző vidékeken élő falusiak kölcsönös látogatása, tapasztalatcseréje – gondolata. Faluról falura kerekézve terjesztette a korszerű mezőgazdasági, mindenekelőtt kertészeti ismereteket. Írásai közül a legnagyobb sikere az 1942-ben megjelent Kertmagyarország felé című könyvének volt, amelyben a belterjes gazdálkodás eszméjét népszerűsítette. A német megszállás után részt vett az ellenállási mozgalomban; fegyvereket, lőszert és gyógyszereket szerzett be, zsidókat, kommunistákat, katonaszökevényeket bújtatott. A Mikó Zoltán-féle, főleg diákokból álló Görgey-zászlóaljban maga is harcolt a németek ellen.

1945 elején közellátási kormánybiztossági kertészeti osztályvezető. 1945 tavaszától haláláig az FM Mezőgazdasági és Kertészeti Újjászervező Csoportját irányította. 1945 tavaszán tagja lett a Budapesti Nemzeti Bizottságnak, majd a törvényhatósági bizottságnak. 1945. június 24-én Pest megye képviselőjévé választották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1945. november 4-én a Győr-Moson és Sopron vármegyei választókerületben újra parlamenti mandátumhoz jutott. 1945. novembertől a Nemzeti Parasztpárt intézőbizottsági, 1946. májustól politikai bizottsági, 1947. májustól országos vezetőségi tagja. 1945 után a Magyar Parasztszövetség földmunkásszakosztálya vezetőségi tagja, a Földművesek Országos Gazdasági Szövetsége alelnöke. Belépett a Kertészek Országos Egyesületébe is. 1947. május 27-én vidéki útvjáról hazafelé tartva késő este vetkőztető banditák támadtak rá. Rálőttek, és olyan súlyosan

megsebesítették, hogy két hónap múlva belehalt a sérüléseibe.